

ՕՐԵՐՈՆ ԴԵՄ ՍՍ ՏԾԳՈՅՆ

Օրերուն դէմ սա սժգոյն՝ նոյն խենթն է ան երազի,
Ու սեւապաշտ նոյն տղան՝ որ բընարին վրայ իր հին
Յոյսը պայծառ զալիւիւն կը տալերգէ վերսին,
Մինչ ներաշխարհն իր կ'ըլլայ ուկիան սիրոյ ու յոյզի ...:

Օրերուն դէմ սա անփայլ, երազագեղ բարձունքին
Տեսիլքը դեռ կը մոգէ լուսածարալ իմ հոգին,
Ու հակառակ բազմաթիւ զիս ետ մղող ոյծերուն
Դեռ կը ժպտիմ ես կեանքին ու իր անթիւ սէրերուն:

Օրերուն դէմ անարեւ՝ ասելաւառ, վառոգի
Եղբայրներուս դէմ չունիմ ես քամահրանք, քէն կամ ոխ,
Ներելն դժուար է քէն՝ չեմ մեղադրեր ո՛չ ոքի:

Համայնական սիրոյ կոյս ափունքներէն լուսողոյ
Ի՞նչպէս սակայն հեռանալ, թողուլ հոգին որ մտի,
Օրերուն դէմ բա սժգոյն՝ նոյն խենթն եմ ես երազի:

ՍԵՐԸ ԿԵԱՆՔԵՐՆ

Տէր, մի՛ թողուր որ պակսի ինձմէ ներս սէրը կեանքին,
Թող որ սիրեմ կեանքը ես, ու սիրեմ Քեզ ալ կրկին.
Թող որ սիրեմ ամէն ինչ զոր Դուն տուիր մարդերուն,
Իբրեւ շնորհք ու վայելք, իբրեւ անհառ օրհնութիւն ...:

Մարդերն չար, դիպուածն կոյր, հակասագրի ձեռքն անգութ,
Հարուածներով իրենց բիրտ ու խոցերով արիւնք,
Թող չմարեն իմ յոյսերս ու թող չընեն համբաս մութ,
Այլ լոյսերու մէջէն ես գամ Գերագոյն Լոյսիդ մօտ:

Ու թող յորդի ինձմէ ներս սէրը կեանքին, մարդերուն,
Քեզմէ տուած, Քեզմով գոյ բոլոր բարի բաներուն,
Ու է՛ն դժուարն մանաւանդ՝ սէրը հանդէպ թեմամոյն:

Զի կրակին մէջ սիրոյ կը հալին քէն ու նախանձ,
Կը նահանջէ կորակոր՝ ասելութեան կիրքն անսանձ,
Ու իր պայծառ լոյսին մէջ կը յայտնուիս Դուն, Աստուած:

Գ. ՀԱՐՏԱՐ